

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 4. maaliskuuta 2021
(OR. en)

6749/21

Toimielinten välinen asia:
2021/0051 (CNS)

POSEIDOM 1
REGIO 34

EHDOTUS

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	3. maaliskuuta 2021
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2021) 95 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS Ranskan syrjäisimpien alueiden meriverojärjestelmästä ja päätöksen 940/2014/EU muuttamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2021) 95 final.

Liite: COM(2021) 95 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 3.3.2021
COM(2021) 95 final

2021/0051 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

**Ranskan syrjäisimpien alueiden meriverojärjestelmästä ja päätöksen 940/2014/EU
muuttamisesta**

{SWD(2021) 44 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) määräyksiä sovelletaan unionin syrjäisimpiin alueisiin. Ranskan syrjäisimmät alueet jäävät kuitenkin alv- ja valmisteverodirektiivien alueellisen soveltamisalan ulkopuolelle.

SEUT-sopimuksen ja etenkin sen 110 artiklan mukaan verotuksessa ei periaatteessa saa tehdä eroa Ranskan syrjäisimpien alueiden paikallisten tuotteiden sekä Ranskan Euroopassa sijaitsevilta alueilta, muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista tuotavien tuotteiden välillä. SEUT-sopimuksen 349 artiklassa määrätään kuitenkin mahdollisuudesta ottaa käyttöön syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavia erityistoimenpiteitä niiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen vaikuttavien pysyvien rajoitteiden vuoksi. Tällaisia toimenpiteitä toteutetaan eri politiikanaloilla, joihin kuuluu myös veropolitiikka.

Merivero on välillinen vero, joka on voimassa ainoastaan Ranskan merentakaisilla alueilla Martiniquella, Guadeloupella, Ranskan Guayanassa, Réunionilla ja Mayottella. Tätä veroa sovelletaan tavaroiden tuontiin riippumatta siitä, mistä ne tuodaan, ja tuotantoon osallistuvien henkilöiden vastikkeelliseen tavaroiden luovutukseen. Sitä sovelletaan periaatteessa samalla tavalla paikallisesti valmistettuihin tuotteisiin ja tuontituotteisiin.

Ranskalle annetaan kuitenkin 17 päivänä joulukuuta 2014 annetulla neuvoston päätöksellä N:o 940/2014/EU¹ lupa myöntää 31. joulukuuta 2020 saakka vapautuksia tai alennuksia meriverosta tietyille paikallisesti tuotettaville tuotteille, koska merkittävä tuonti voisi vaarantaa paikallisen tuotannon säilymisen ja aiheuttaa paikalliselle tuotannolle lisäkustannuksia, jotka nostavat sen omakustannushintoja muualta tuotaviin tuotteisiin verrattuna. Mainitun päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin verovapautuksia tai veronalennuksia voidaan soveltaa. Ero paikallisesti valmistettujen tuotteiden ja muiden tuotteiden verokannan välillä saa olla tuotteesta riippuen enintään 10, 20 tai 30 prosenttiyksikköä.

Tällaisen veroporrastuksen tarkoituksena on lieventää kilpailullisia haittoja, joista syrjäisimmät alueet kärsivät ja joiden vuoksi paikallisesti valmistettujen tuotteiden tuotantokustannukset kasvavat ja tuotteiden omakustannushinnat nousevat. Ilman erityistoimenpiteitä paikalliset tuotteet eivät pystyisi kilpailemaan tasapuolisesti muualta tuotavien tuotteiden kanssa, vaikka huomioon otettaisiin myös kuljetuskustannukset. Tämä vaarantaisi paikallisen tuotannon säilymisen, sillä sen tuotantokustannukset ovat korkeammat näiden alueiden erityisten pysyvien rajoitteiden vuoksi.

Ranskan viranomaiset pyysivät 1. maaliskuuta 2019 komissiolta lupaa jatkaa meriverojärjestelmää 31. joulukuuta 2020 jälkeen.

Komissio on neuvoston päätöksessä säädetyn voimassaolon päättymisen vuoksi käynnistänyt ulkoisen tutkimuksen arvioidakseen nykyistä järjestelmää ja vuoden 2020 jälkeisten eri vaihtoehtojen mahdollisia vaikutuksia. Kyseisen tutkimuksen perusteella komissio katsoo, että on perusteltua myöntää pyydetty pidennys muutamien nykyiseen järjestelmään tehtävin muutoksin.

¹ Neuvoston päätös N:o 940/2014/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2014, Ranskan syrjäisimpien alueiden meriverojärjestelmästä (EUVL L 367, 23.12.2014, s.1).

Neuvoston päätöksen N:o 940/2014/EU soveltamisaikaa pidennettiin 16 päivänä marraskuuta 2020 annetulla neuvoston päätöksellä (EU) 2020/1793² kuudella kuukaudella eli 30. kesäkuuta 2021 saakka 31. joulukuuta 2020 sijaan, jotta Ranskan viranomaisilla olisi mahdollisuus kerätä kaikki tarvittavat tiedot, joiden kerääminen on viivästynyt covid-19-pandemian vuoksi, ja jotta komissiolla olisi aikaa esittää tasapainoinen ehdotus asianomaiset eri intressit huomioon ottaen.

Näin ollen tällä ehdotuksella luodaan 30. kesäkuuta 2021 jälkeen sovellettava oikeudellinen kehys meriverolle. Sillä otetaan käyttöön uusi poikkeusjärjestelmä 1. tammikuuta 2022 ja 31. joulukuuta 2027 väliseksi ajaksi ja tarkistetaan nykyisiä säännöksiä järjestelmän joustavuuden ja avoimuuden lisäämiseksi. Samalla sillä pidennetään päätöksen 940/2014/EU voimassaoloa kuudella kuukaudella 31. joulukuuta 2021 saakka, jotta Ranskalla olisi aikaa saattaa kyseinen 1. tammikuuta 2022 ja 31. joulukuuta 2027 välisenä aikana sovellettava uusi järjestelmä osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Ehdotetut muutokset verrattuna nykyiseen järjestelmään ovat seuraavat:

(a) Veroporrastuksen piiriin kuuluvien tuotteiden valintaperusteiden määrittäminen.

Tuotteet on valittu luetteloon niiden korkeampien tuotantokustannusten perusteella, jotka nostavat paikallisen tuotannon omakustannushintoja muualta tuotaviin tuotteisiin verrattuna vaarantaen siten paikallisesti tuotettujen tuotteiden kilpailukyvyn.

Tapauksissa, joissa:

- (1) paikallisen tuotannon markkinaosuus on alle 5 prosenttia,
- (2) tai sen markkinaosuus on yli 90 prosenttia,

pyydettiin lisäperusteita osoittamaan kaikki seuraavat seikat tai osan niistä:

- tuotanto on työvoimavaltaista;
- tuotanto on alkuvaiheessa tai sen tarkoituksena on täydentää ja monipuolistaa yrityksen tuotantoa;
- tuotannolla on strateginen merkitys paikalliselle kehitykselle (esimerkiksi kiertotalouden, biologisen monimuotoisuuden ja ympäristönsuojelun aloilla);
- tuotanto on innovatiivista tai se tuo merkittävää lisäarvoa;
- kyseessä on tuotanto, jossa muualta tulevan tuotannon, kuten rakennustarvikkeiden tai elintarvikkeiden, toimituskatko voisi vaarantaa alueen talouden tai väestön;
- tuotanto voi olla olemassa vain, jos sillä on määräävä markkina-asema syrjäisimpien alueiden markkinoiden pienen koon vuoksi;
- terveyskriisien torjumiseksi tarvittavien lääkinnällisten tuotteiden ja henkilönsuojaimien tuotanto.

(b) Otetaan käyttöön porrastettu 20 ja 30 prosentin enimmäisverokanta, kun se tällä hetkellä on 3 prosenttia. Sallittu ero verotuksessa ei saa kuitenkaan ylittää perusteltuja lisäkustannuksia.

² Neuvoston päätös (EU) 2020/1793, annettu 16 päivänä marraskuuta 2020, päätöksen N:o 940/2014/EU muuttamisesta Ranskan syrjäisimpien alueiden meriverojärjestelmän soveltamisajan osalta (EUVL L 402, 1.12.2020, s. 21–22).

- (c) Meriveron soveltamisen raja-arvo on 550 000 euroa. Ehdotetussa järjestelmässä toimijoihin ei sovellettaisi meriveroa, jos niiden vuotuinen liikevaihto on alle kyseisen raja-arvon. Ne eivät kuitenkaan voisi vähentää tuotantoketjun aikaisemmassa vaiheessa kannetun veron määrää verotuksessa, jotta pienyritysten tuotanto voitaisiin vapauttaa verosta ja jotta niiden hallinnollista taakkaa voitaisiin keventää ja niiden kehitystä tukea. Tätä toimenpidettä voidaan perustella sillä, että sen vaikutus talousarvioon³ ja kilpailuun on vähäinen asiaankuuluvien talouden toimijoiden alhaisen lukumäärän⁴ vuoksi.
- (d) Välikertomuksen sijaan on laadittava 30. syyskuuta 2025 mennessä kertomus, jossa on oltava vähintään päätöksen liitteessä II olevat tiedot. Järjestelmää uusitaan kyseisten tietojen perusteella. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on keventää liian usein tehtävästä järjestelmän arvioinnista koituvaa rasitetta ja lisätä seuranta- ja arviointitoimien hyödyllisyyttä ja tehokkuutta.

Ranskan viranomaiset ovat lisäksi esittäneet kunkin nelinumeroisen tullinimikkeen osalta arvioinnin niistä paikallisille yrityksille aiheutuvista korkeammista tuotantokustannuksista, jotka veroporrastuksella on tarkoitus kompensoida. Näitä kustannuksia aiheutuu toimitus- ja palkkakustannusten lisäksi pääasiallisesti siitä, että energia-, ylläpito- ja rahoituskustannukset ovat korkeammat, sekä siitä, että pidettävien varastojen on oltava suuremmat ja tuotantolaitteita ei käytetä täysitehoisesti.

Päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin meriverovapautuksia tai meriveron alennuksia voidaan soveltaa. Ero paikallisesti valmistettujen tuotteiden ja muiden tuotteiden verokannan välillä saa olla tuotteesta riippuen enintään 20 tai 30 prosenttiyksikköä. Liitteessä olevassa a osassa luetellaan tuotteet, joiden osalta verokannan ero saa olla enintään 20 prosenttiyksikköä, ja b osassa tuotteet, joiden osalta ero saa olla enintään 30 prosenttiyksikköä.

Liitteessä mainittavat tuotteet ovat pitkälti samoja kuin neuvoston päätöksen 940/2014/EU liitteessä. Luetteloista poistettiin kuitenkin seikkaperäisen tarkastelun jälkeen monia tuotteita, joiden osalta veroporrastus ei enää ollut perusteltua. Toisaalta luetteloihin on lisätty tuotteita, joita ei ole päätöksessä 940/2014/EU mutta joiden osalta uutta tuotantoa on aloitettu tai tuotantoa on kehitetty. Joidenkin luetteloissa pidettävien tuotteiden osalta sallittua verokannan eroa on muutettu joko korottamalla tai alentamalla sitä lisäkustannuksia koskevien muutosten huomioon ottamiseksi.

• Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Vahvemmassa ja uudistetusta strategisesta kumppanuudesta EU:n syrjäisimpien alueiden kanssa vuonna 2017 annetussa tiedonannossa⁵ korostetaan, että syrjäisimmillä alueilla on edelleen suuria vaikeuksia, joista monet ovat pysyviä. Tiedonannossa esitetään komission uusi lähestymistapa siihen, miten syrjäisimpien alueiden kehitystä on tuettava hyödyntämällä

³ Yritysten, joiden liikevaihto on 300 000 – 550 000 euroa, verotuksesta saatavien tulojen arvioidaan olevan vuonna 2019 vain 1,22 miljoonaa euroa, mikä on vain noin 0,1 prosenttia meriverotulojen kokonaismäärästä (1,2 miljardia euroa).

⁴ Tällaisia yrityksiä on 222.

⁵ COM(2017)623 final.

kaikin tavoin niiden vahvuuksia sekä mahdollisuuksia, joita kasvun ja työpaikkojen luomisen uudet osatekijät tarjoavat.

Ehdotuksen tavoitteena on tältä osin edistää paikallistuotantoa ja siten parantaa työllisyyttä Ranskan syrjäisimmillä alueilla. Tämä ehdotus palauttaa näiden paikallisten tuotannonalojen kilpailukyvyn kompensoimalla niiden maantieteellisestä ja taloudellisesta tilanteesta johtuvia haittoja. Se täydentää alkutuotantoa ja raaka-aineiden tuotantoa tukevaa syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevaa ohjelmaa (POSEI)⁶, Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa (EMKR)⁷ sekä Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR)⁸, johon sisältyy erityinen lisämääräraha syrjäisimpien alueiden pysyvistä rajoitteista johtuvien lisäkustannusten korvaamiseksi.

Lisäksi tarvittava yhtenäisyys maatalouspolitiikan sääntöjen kanssa on johtanut siihen, että veroporrastus ei koske elintarvikkeita, jotka saavat maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 13 päivänä maaliskuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013 III luvussa säädettyjä tukia ja etenkin erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvia tukia.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus on yhdenmukainen vuoden 2015 sisämarkkinastrategian⁹ kanssa. Siinä komissio asettaa tavoitteeksi syvemmät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat, jotka hyödyttävät kaikkia sidosryhmiä. Yksi ehdotetun toimenpiteen tavoitteista on vähentää syrjäisimpien alueiden yrityksille aiheutuvia lisäkustannuksia, jotka vaikeuttavat niiden täysimääräistä osallistumista sisämarkkinoihin. Koska tuotanto Ranskan syrjäisimmillä alueilla on vähäistä, sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ei odoteta kohdistuvan kielteisiä vaikutuksia.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotuksen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 349 artikla. Kyseisen määräyksen nojalla neuvosto voi antaa erityissäännöksiä, joiden tarkoituksena on vahvistaa edellytykset perussopimusten soveltamiselle EU:n syrjäisimpiin alueisiin.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ainoastaan neuvostolla on SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla valtuudet toteuttaa syrjäisimpien alueiden hyväksi erityistoimenpiteitä, joilla mukautetaan perussopimusten, mukaan lukien yhteisten politiikkojen, soveltamista kyseisiin alueisiin syrjäisimpien alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen vaikuttavien pysyvien rajoitteiden vuoksi. Tämä

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä.

⁹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille” (COM(2015) 550 final), s. 4.

pätee myös SEUT-sopimuksen 110 artiklaa koskeviin poikkeuksiin. Sen vuoksi ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksessa noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa määrättyä suhteellisuusperiaatetta. Se koskee ainoastaan tuotteita, joiden osalta paikalliselle tuotannolle aiheutuvat lisäkustannukset on pystytty perustelemaan.

Lisäksi tähän ehdotukseen sisältyviin tuotteisiin sovellettava veroporrastus koskee vain sitä, mikä on tarpeen paikalliselle tuotannolle aiheutuvien lisäkustannusten kannalta. Ranskan syrjäisimmille alueille tuotaviin tuotteisiin kohdistuva verorasitus ei sen vuoksi ylitä sitä, mikä on tarpeen kyseessä olevien paikallisesti valmistettujen tuotteiden heikomman kilpailukyvyn kompensoimiseksi. Siten saavutetaan perussopimuksen tavoitteet eli varmistetaan sisämarkkinoiden moitteeton ja tehokas toiminta.

- **Toimintatavan valinta**

Neuvoston päätöksen 940/2014/EU korvaamiseksi ehdotetaan neuvoston päätöstä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarviointit/toimivuustarkastukset**

Meriverojärjestelmän soveltamisala mukautetaan asiaankuuluvien talouden toimijoiden tarpeisiin. Järjestelmän tarkoituksena on tukea paikallisia tuotteita pienentämällä kilpailukykyeroja paikallisten tuotteiden ja muualta tuotavien tuotteiden välillä. Tällaiset erot johtuvat pysyvistä rajoitteista, jotka nostavat tuotantokustannuksia ja siten paikallisesti tuotettujen tuotteiden omakustannushintaa. Meriverojärjestelmällä korvataan noin puolet lisäkustannuksista. Vuosina 2014–2020 veroporrastus osoittautui oikeasuhteiseksi laskettuihin lisäkustannuksiin nähden¹⁰.

Ulkoisesta tutkimuksesta saatujen määrällisten tietojen analyysin tulokset osoittavat, että ilman meriverojärjestelmää paikallisen tuotannon suorituskyky olisi heikentynyt merkittävästi. Veroporrastuksen piiriin kuuluneiden tuotteiden arvosta noin 37 prosenttia (noin 850 miljoonaa euroa) saatiin veroporrastuksen ansiosta. Tällä oli myönteinen vaikutus työllisyyteen, joka on parantunut meriverojärjestelmään kuuluvilla aloilla vuodesta 2014 lähtien (verrattuna aloihin, joilla järjestelmää ei sovelleta), ja aktiivisten yritysten lukumäärään, joka kasvoi noin 1,7 prosenttia kyseisellä ajanjaksolla (kokonaisvähennyksen ollessa 3 prosenttia). Sitä vastoin vaikutuksista investointeihin ja paikallisen tuotannon monipuolistamiseen ei ole näyttöä. Meriverojärjestelmän kustannus-hyötysuhde on kaiken kaikkiaan positiivinen, ja veroporrastuksesta johtuva paikallisen tuotannon lisäys oli 2,5 kertaa suurempi kuin toimenpiteen ”kustannukset”.

Meriverojärjestelmän soveltaminen ei johtanut tuonnin korvaamiseen. Käytännössä valtaosa veroporrastuksen piiriin kuuluvista paikallisista tuotteista on ajan mittaan menettänyt markkinaosuuttaan, mikä vahvistaa sen, että meriverojärjestelmä on pikemminkin paikallisen tuotannon kilpailukyvyn menetystä vähentävä toimenpide kuin kehitysväline.

¹⁰ Lisäkustannuksia koskevassa päivitettyssä (vuonna 2020 tehdyssä) laskelmassa havaittiin erittäin harvoja tapauksia (0,6 prosenttia tukikelpoisista tuotteista), joissa korvaus oli ollut liian suuri (keskimäärin alle 3 prosenttiyksikköä).

Ulkoisessa tutkimuksessa todetaan, että meriveron porrastuksen vaikutukset Ranskan syrjäisimpien alueiden kuluttajahintoihin ja elinkustannuksiin ovat vähäisiä, sillä veroporrastuksen piiriin kuuluvista tuotteista kannettavat verot korottivat hintoja syrjäisimmillä alueilla enintään 1,5 prosenttia lopullisessa kulutusvaiheessa.

Alueellisten kauppätietojen analyysin tulokset osoittavat, että meriveron porrastuksella on vähäinen vaikutus Cariforum-maista sekä eteläisestä ja itäisestä Afrikasta tulevan tuonnin määrään. Lisäksi jos meriverojärjestelmä lopetettaisiin kokonaan, se vaikuttaisi hyvin vähän kyseisistä maista tulevaan tuontiin (noin 2 miljoonaa euroa), mutta sillä olisi erittäin kielteinen vaikutus paikalliseen tuotantoon (noin 300 miljoonaa euroa). Tämä hyödyttäisi pääasiassa EU:n viejiä ja muiden kolmansien maiden kuin Cariforum-maiden sekä eteläisen ja itäisen Afrikan maiden viejiä.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämän aloitteen yhteydessä toteutettiin tärkeimpien poliittisten ja talouden toimijoiden kattava kuuleminen, johon kuului haastatteluja (80) ja vierailuja kolmella alueella (Réunion, Guadeloupe ja Martinique), sekä tehtiin kyselytutkimus yhteensä 196 yritykselle eri puolilla asianomaisia viittä syrjäisintä aluetta. Kyseistä verkossa tehtyä tutkimusta jaettiin pääasiassa eri alueilla toimivien toimialajärjestöjen kautta, mutta myös kauppakamarien antamissa yritysluetteloissa oleville 15 420 yritykselle suoraan lähetetyillä kutsuilla.

Kuulemisen aikana kiinnitettiin huomiota tarpeeseen varmistaa asianomaisten sidosryhmien asianmukainen kattavuus ja hyvä tasapaino. Kuulemisen tarkoituksena oli erityisesti saada mukaan kaikki asiaankuuluvat viranomaiset eri hallintotasoilta (keskus- ja paikallistaso) ja eri politiikan aloilta (politiikan laatimisesta vastaavat viranomaiset, vero- ja tullihallinto, tilastokeskukset jne.). Lisäksi kuulemiseen osallistui edustajia paikallisilta tuotantoaloilta (eli meriveron porrastuksen edunsaajia) sekä kauppa- ja palvelualojen edustajia, joihin veroporrastus vaikuttaa suoraan tai välillisesti.

- **Vaikutustenarviointi**

Vaikutustenarviointi on valmisteltu kahdella perättäisellä toimenpiteellä: nykyisen järjestelmän jälkiarviointi ja tulevaisuudentutkimus. Järjestelmän jatkamisen ja mahdollisen muuttamisen aiheuttamia vaikutuksia koskevasta tutkimuksesta on laadittu analyysiasiakirja, johon sisältyy järjestelmän arviointia koskeva liite. Kyseinen asiakirja on laadittu ulkopuolisen tutkimuksen ja Ranskan toimittamien tietojen perusteella.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Järjestelmän kesto on rajattu kuuteen vuoteen, ja se päättyy 31. joulukuuta 2027. Järjestelmän soveltamisen tulokset on kuitenkin arvioitava ennen mainittua ajankohtaa.

Sen vuoksi Ranskan on toimitettava viimeistään 30. syyskuuta 2025 kertomus verotusjärjestelmän soveltamisesta vuosina 2019–2024¹¹. Kertomuksen on sisällettävä seuraavat:

- tiedot korkeammista tuotantokustannuksista;
- mahdolliset kilpailun vääristymät ja vaikutukset sisämarkkinoihin;
- tiedot, joita tarvitaan arvioitaessa järjestelmää vaikuttavuutta, tehokkuutta, merkityksellisyyttä, johdonmukaisuutta EU:n muiden politiikkojen kanssa ja EU:n lisäarvoa koskevien kriteerien perusteella.

Kertomukseen olisi myös kerättävä kaikilta asianomaisilta osapuolilta tietoja niille aiheutuvien korkeampien tuotantokustannusten tasosta ja kehityksestä ja niille vaatimusten noudattamisesta aiheutuvista kustannuksista sekä mahdollisista markkinoiden vääristymistapauksista.

Sen varmistamiseksi, että Ranskan viranomaisten keräämät tiedot sisältävät ne tiedot, joita komissio tarvitsee tehdäkseen perustellun päätöksen siitä, onko järjestelmä oikeutettu ja toteuttamiskelpoinen tulevaisuudessa, komissio on laatinut erityiset ohjeet vaadituista tiedoista. Kyseiset tiedot ovat ehdotuksen liitteessä II. Kyseiset suuntaviivat ovat mahdollisuuksien mukaan yhteisiä samanlaisten EU:n syrjäisimmillä alueilla sovellettavien järjestelmien kanssa.

Niiden avulla komissio voi määrittää, ovatko meriveron porrastuksen perusteet edelleen olemassa, ovatko Ranskalle myönnetyt veroedut edelleen oikeasuhteisia ja olisiko mahdollista toteuttaa muita tälle järjestelmälle vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joissa otetaan huomioon sen kansainvälinen ulottuvuus.

Kun Ranskan viranomaiset ovat toimittaneet seurantakertomuksen, komissio arvioi veroporrastuksen vaikutuksia ja sitä, onko tarvetta tehdä muutoksia.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Tätä osaa ei sovelleta, sillä ehdotuksen säännökset ovat itsestään selviä.

¹¹ Kertomuksessa olisi oltava vuotta 2019 koskevat tiedot, jotta voidaan määrittää perustaso ja jotta komissio voi tarkastella järjestelmän vaikutusta vuoden 2021 jälkeisenä aikana. Kertomuksessa olisi oltava mahdollisuuksien mukaan kaikkein uusimmat tiedot vuoteen 2024 asti.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Ranskan syrjäisimpien alueiden meriverojärjestelmästä ja päätöksen 940/2014/EU muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 349 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen määräykset, joita sovelletaan Ranskan syrjäisimpiin alueisiin, eivät periaatteessa salli eroa paikallisten tuotteiden ja Ranskan emämaasta tai muista jäsenvaltioista tuotavien tuotteiden verotuksessa. Perussopimuksen 349 artiklassa määrätään kuitenkin mahdollisuudesta ottaa käyttöön syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavia erityistoimenpiteitä niiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen vaikuttavien pysyvien rajoitteiden vuoksi.
- (2) Sen vuoksi olisi toteutettava erityistoimenpiteitä erityisesti niiden edellytysten vahvistamiseksi, joilla perussopimusta sovelletaan Ranskan syrjäisimpiin alueisiin. Kyseisissä toimenpiteissä on otettava huomioon näiden alueiden erityispiirteet ja rajoitteet heikentämättä kuitenkaan yhteisön oikeusjärjestyksen yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta, mukaan lukien sisämarkkinat ja yhteiset politiikat. Ranskan syrjäisimpien alueiden kilpailuhaitat mainitaan perussopimuksen 349 artiklassa: syrjäinen sijainti, saaristoluonne, pieni koko, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto sekä riippuvuus muutamista harvoista tuotteista. Kyseisten pysyvien rajoitteiden vuoksi syrjäisimmät alueet ovat riippuvaisia raaka-aineista ja energiasta, niiden on pidettävä suurempia varastoja, paikalliset markkinat ovat pienet, vientitoiminta on vähäistä ja niin edelleen. Kaikki nämä kilpailuhaitat johtavat paikallisesti valmistettujen tuotteiden tuotantokustannusten ja sitä kautta myös omakustannushintojen nousuun, minkä vuoksi kyseiset tuotteet olisivat ilman erityistoimenpiteitä vähemmän kilpailukykyisiä kuin muualta tuodut tuotteet, vaikka kuljetuskustannukset Ranskan syrjäisimmille alueille otettaisiin huomioon. Tämä vaarantaisi paikallisen tuotannon säilymisen. Sen vuoksi on tarpeen toteuttaa erityistoimenpiteitä, joilla lujitetaan paikallista teollisuustuotantoa parantamalla sen kilpailukykyä.

¹ EUVL C du , s. .

- (3) Jotta paikallisesti valmistettujen tuotteiden kilpailukyky voitaisiin palauttaa, Ranskalle annetaan neuvoston päätöksellä N:o 940/2014/EU¹ lupa myöntää 30 päivään kesäkuuta 2021 saakka vapautuksia tai alennuksia meriverosta tietyille tuotteille, jotka on valmistettu Martiniquen, Guadeloupen, Ranskan Guayanen, Réunionin ja Mayotten syrjäisimmillä alueilla ja joiden osalta paikallista tuotantoa on olemassa, koska merkittävä tuonti voisi vaarantaa paikallisen tuotannon säilymisen ja aiheuttaa lisäkustannuksia, jotka nostavat sen omakustannushintoja muualta tuotaviin tuotteisiin verrattuna. Mainitun päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin verovapautuksia tai veronalennuksia voidaan soveltaa. Tuotteesta riippuen ero paikallisesti tuotettujen tuotteiden ja muiden tuotteiden verokannan välillä saa olla enintään 10, 20 tai 30 prosenttiyksikköä.
- (4) Ranska on pyytänyt päätöksessä 940/2014/EU säädettyä järjestelmää vastaavan järjestelmän jatkamista 1 päivästä tammikuuta 2021. Se huomauttaa, että edellä luetellut kilpailuhaitat ovat edelleen olemassa, mutta että päätöksessä 940/2014/EU säädetty verojärjestelmä on mahdollistanut paikallisen tuotannon säilyttämisen ja tietyissä tapauksissa sen kehittämisen ilman että se olisi häirinnyt ulkomaankauppaa tai johtanut liiallisiin korvauksiin yrityksille aiheutuneista korkeammista kustannuksista.
- (5) Ranska on toimittanut komissiolle kunkin viiden syrjäisimmän alueen osalta luettelon tuotteista, joihin Ranska aikoo soveltaa enintään 20 tai 30 prosenttiyksikön suuruista veroporrastusta sen mukaan, onko ne tuotettu paikallisesti vai ei. Ranskan syrjäisimpiin alueisiin kuuluva Saint-Martin ei ole tämän säädöksen kohteena.
- (6) Tällä päätöksellä pannaan täytäntöön SEUT-sopimuksen 349 artiklan määräykset ja annetaan Ranskan viranomaisille oikeus soveltaa veroporrastusta tuotteisiin, joiden osalta on osoitettu ensinnäkin se, että paikallista tuotantoa on olemassa, ja toiseksi se, että merkittävä tavaroiden tuonti (mukaan lukien Ranskan emämaasta ja muista jäsenvaltioista) voisi vaarantaa paikallisen tuotannon säilymisen, ja lopuksi se, että aiheutuvien lisäkustannusten vuoksi paikallisen tuotannon omakustannushinnat nousevat muualta tuotaviin tuotteisiin verrattuna vaarantaen paikallisesti tuotettujen tuotteiden kilpailukyvyä. Sallittu ero verotuksessa ei saa ylittää perusteltuja lisäkustannuksia.
- (7) Tapauksissa, joissa paikallisen tuotannon markkinaosuus on alle 5 prosenttia tai tuonnin osuus on alle 10 prosenttia, pyydettiin lisäperusteita osoittamaan kaikki seuraavat seikat tai osan niistä: tuotanto on työvoimavaltaista; tuotanto on alkuvaiheessa tai sen tarkoituksena on täydentää ja monipuolistaa yrityksen tuotantoa; tuotannolla on strateginen merkitys paikalliselle kehitykselle (esimerkiksi kiertotalouden, biologisen monimuotoisuuden ja ympäristönsuojelun aloilla); tuotanto on innovatiivista tai se tuo merkittävää lisäarvoa; kyseessä on tuotanto, jossa muualta tulevan tuotannon toimituskatko voisi vaarantaa alueen talouden tai väestön; tuotanto voi olla olemassa vain, jos sillä on määräävä markkina-asema syrjäisempien alueiden markkinoiden pienen koon vuoksi; terveyskriiseissä tarvittavien lääkinnällisten tuotteiden tai henkilönsuojainten tuotanto. Näiden periaatteiden soveltaminen mahdollistaa perussopimuksen 349 artiklan täytäntöönpanon ylittämättä sitä, mikä on tarpeen, ja tuottamatta perusteetonta etua paikalliselle tuotannolle, jottei veroporrastus haittaa unionin oikeusjärjestyksen yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta, mukaan lukien kilpailun vääristymisen välttäminen sisämarkkinoilla ja valtiontukipolitiikka.

¹ Neuvoston päätös N:o 940/2014/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2014, Ranskan syrjäisimpien alueiden meriverojärjestelmästä (EUVL L 367, 23.12.2014, s.1).

- (8) Pienten yritysten velvoitteiden yksinkertaistamiseksi ja keventämiseksi ja niiden kehityksen tukemiseksi verovapautukset tai veronalennukset koskevat kaikkia toimijoita, joiden vuosittainen liikevaihto on vähintään 550 000 euroa. Toimijoilta, joiden vuotuinen liikevaihto jää tämän raja-arvon alle, ei kanneta meriveroa, mutta ne eivät voi vähentää tuotantoketjun aikaisemmassa vaiheessa kannetun veron määrää.
- (9) Johdonmukaisuus unionin oikeuden kanssa tarkoittaa myös, ettei veroporrastus koske elintarvikkeita, jotka saavat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013¹ III luvussa säädettyjä tukia. Kyseisen säännöksen tarkoituksena on varmistaa, ettei erityisestä hankintajärjestelmästä myönnettyjen maataloustukien vaikutus kumoutuisi tai vähenisi sen vuoksi, että tuettujen tuotteiden merivero olisi korkeampi.
- (10) Veron tarkoitusta koskevat vaatimukset vastaavat Ranskan syrjäisimpien alueiden sosioekonomista kehittämistä koskevan tuen tavoitteita, joista säädetään jo päätöksessä 940/2014/EU. Kyseisestä verosta saatavien tulojen sisällyttäminen Ranskan syrjäisimpien alueiden verovaroihin ja niiden varaaminen näiden alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämisstrategiaan paikallisen toiminnan edistämiseksi on lakiin perustuva velvoite.
- (11) Päätöstä 940/2014/EU on tarpeen muuttaa, jotta sillä myönnetyn poikkeuksen soveltamisaikaa voidaan jatkaa kuudella kuukaudella 31 päivään joulukuuta 2021 saakka. Jatkamisen pitäisi mahdollistaa se, että Ranska voi saattaa tämän päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (12) Järjestelmän kestoksi olisi vahvistettava kuusi vuotta 31 päivään joulukuuta 2027 saakka. Jotta komissio voisi arvioida, täyttyvätkö poikkeuksen perusteena olevat edellytykset edelleen, Ranskan olisi toimitettava komissiolle seurantakertomus viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2025. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa mainitun kertomuksen rakenne ja sisältö.
- (13) Oikeudellisen riskin välttämiseksi tätä päätöstä on tarpeen soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2022, kun taas päätöksellä 940/2014/EU sallitun poikkeuksen soveltamisajan pidentämisen olisi tultava voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2021.
- (14) Tällä päätöksellä ei rajoiteta SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mahdollista soveltamista,

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Poiketen siitä, mitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'perussopimus', 28, 30 ja 110 artiklassa määrätään, Ranskalle annetaan lupa myöntää 31 päivään joulukuuta 2027 asti vapautus tai alennus meriverosta liitteessä I luetelluille tuotteille, jotka tuotetaan paikallisesti Guadeloupeissa, Ranskan Guayanassa, Martiniquessa, Mayottessa tai Réunionissa, jotka ovat perussopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuja syrjäisimpiä alueita. Kyseisten vapautusten tai alennusten on unionin kehys huomioon ottaen oltava sopusoinnussa asianomaisten syrjäisimpien alueiden taloudellisen ja sosiaalisen kehittämisstrategian kanssa, ja niillä on edistettävä paikallista taloudellista toimintaa ilman että niillä muutetaan kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

2. Muualta kuin asiaankuuluvilta syrjäisimmiltä alueilta tuotaviin samankaltaisiin tuotteisiin sovellettavien verokantojen osalta 1 kohdassa tarkoitettut kokonaisvapautukset tai alennukset eivät saa johtaa eroihin, jotka ovat yli

a) 20 prosenttiyksikköä liitteessä I olevassa a osassa lueteltujen tuotteiden osalta;

b) 30 prosenttiyksikköä liitteessä I olevassa b osassa lueteltujen tuotteiden osalta.

Ranskan on sitouduttava varmistamaan, että liitteessä I luetelluille tuotteille myönnetty vapautukset tai alennukset eivät ole suuremmat kuin perustellut lisäkustannukset eivätkä suuremmat kuin prosenttiyksikkö, joka on ehdottoman välttämätön paikallisen taloudellisen toiminnan säilyttämiseksi, edistämiseksi ja kehittämiseksi.

3. Ranska soveltaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja verovapautuksia tai veronalennuksia toimijoihin, joiden vuosittainen liikevaihto on vähintään 550 000 euroa. Toimijoilta, joiden vuotuinen liikevaihto on alle tämän raja-arvon, ei kanneta meriveroa.

2 artikla

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tuotteet on valittu sen perusteella, että niiden korkeampien tuotantokustannusten vuoksi paikallisen tuotannon omakustannushinnat nousevat muualta tuotaviin tuotteisiin verrattuna vaarantaen paikallisesti tuotettujen tuotteiden kilpailukyvyä.

Tapauksissa, joissa:

a) paikallisen tuotannon markkinaosuus on alle 5 prosenttia,

b) tai sen markkinaosuus on yli 90 prosenttia,

pyydettiin lisäperusteita osoittamaan kaikki seuraavat seikat tai osan niistä:

1) tuotanto on työvoimavaltaista;

2) tuotanto on alkuvaiheessa tai sen tarkoituksena on täydentää ja monipuolistaa yrityksen tuotantoa;

3) tuotannolla on strateginen merkitys paikalliselle kehitykselle;

4) tuotanto on innovatiivista tai se tuo merkittävää lisäarvoa;

5) kyseessä on tuotanto, jossa muualta tulevan tuotannon toimituskatko voisi vaarantaa alueen talouden tai väestön;

6) tuotanto voi olla olemassa vain, jos sillä on määräävä markkina-asema syrjäisimpien alueiden markkinoiden pienen koon vuoksi;

- 7) terveyskriisien torjumiseksi tarvittavien lääkinnällisten tuotteiden ja henkilönsuojaimien tuotanto.

3 artikla

Ranskan viranomaiset soveltavat asetuksen (EU) N:o 228/2013 III luvussa säädetyistä erityisistä hankintajärjestelmästä tukia saaneisiin tuotteisiin samaa verotusjärjestelmää kuin paikallisesti tuotettuihin tuotteisiin.

4 artikla

Ranskan on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2025 seurantakertomus, jonka avulla komissio voi arvioida, täyttyvätkö 1 artiklassa tarkoitetun verotusjärjestelmän soveltamisedellytykset edelleen. Seurantakertomuksessa on oltava liitteessä II säädetyt tiedot.

5 artikla

Korvataan päätöksen 940/2014/EU 1 artiklan 1 kohdassa päivämäärä ”31 päivään kesäkuuta 2021” päivämäärällä ”30 päivään joulukuuta 2021”.

6 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2022 lukuun ottamatta 5 artiklaa, jota sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2021.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*